

[Tinning]

vælger støtten til erhvervslivet. Det er en del af den siddende regerings ideologi; det er en del af deres myter.

Men når så hr. Jimmy Stahr skal forklare sig, hvad er det så, vi får at vide? Hvorfor ønsker socialdemokratiet at sælge eliteidrætsudøvernes ytringsfrihed på idrætsbanen? Jo, siger hr. Jimmy Stahr, det er jo i virkeligheden ikke skrevet så godt, fordi det er lavet som en tilføjelse til punkt 8, og så kan vi ikke rigtig finde ud af det. Vi mener, der er noget modstrid. Den argumentation befinder sig på et sådant plan, at jeg mener, hr. Jimmy Stahr enten må indstille den del af festen eller også komme op og tilslutte sig et ønske om, at vi går tilbage i udvalget, og så skriver vi det selvfølgelig på en anden måde, hvis det er hele problemet.

Det andet problem, hr. Jimmy Stahr antydede med en flot håndvægelse, var, at socialdemokratiet i øvrigt synes, at vi mangler de 50-60 mill. kr., som ville være nødvendige. Derfor vil jeg bede hr. Jimmy Stahr fortælle os andre, om det er en principiel stillingtagen. Er det sådan, at socialdemokratiet i virkeligheden gerne ville stemme for ændringsforslaget og gerne ville støtte eliteidrætsudøvernes personlige ytringsfrihed, men bare synes, de mangler pengene? Er det det, det handler om, er det jo ét standpunkt, medens et andet standpunkt, som er de borgerliges, og som jeg indtil videre vil gå ud fra også reelt er socialdemokratiets, er, at man må lære at tie stille, så længe man spiller, hvis man vil være med på landsholdet.

Det ynkelige kommer også ind i spørgsmålet om repræsentantskabets sammensætning. Hr. Jimmy Stahr har både her i dag og ved flere lejligheder for nylig gjort meget ud af, at vi nu omsider er ved at nå tilbage til det udgangspunkt, som lå i den blå betænkning, altså betænkningen fra eliteidrætsudvalget. Ikke desto mindre var det sådan, at der, 2-3 dage før der skulle afgives betænkning af kulturudvalget, kom en idé dumpende ned fra den blå himmel, eller også kom den dumpende fra et gruppemøde hos de radikale, eller også har hr. Jimmy Stahr ment at have fået en fiks idé. Under alle omstændigheder har nogen pludselig fundet på, at Idrættens Fællesråd bør have en repræsentant i repræsentantskabet. Og nu siger hr. Jimmy Stahr: ja men det er slet ikke sikkert, den stol skal besættes. Det er bare sådan, at hvis der skul-

le være nogen i den brede, folkelige idræt, der har lyst, skal de selvfølgelig også have lov. Ja men det er sådan, at Idrættens Fællesråd faktisk henvendte sig til os, som hr. Flemming Jensen også var inde på, ikke i december måned, som hr. Flemming Jensen sagde - men det kan dog gå, det var den 27. november, så det var tæt på - og da sagde de ikke noget om, at de gerne ville have en repræsentant. DDGO er ikke repræsenteret blandt underskriverne, men de vil ikke have repræsentanten, og DDSG&I vil ikke have repræsentanten. Hvem er det, man ønsker at sikre mulighed? Det er jo det rene jeg ved ikke hvad, og det er endda sådan, at der i betænkningen end ikke er nogen, der har bare overvejet, at Idrættens Fællesråd overhovedet skulle have en repræsentant.

Vi er nogle, der kan have en mistanke om, at også det radikale venstre i allersidste øjeblik skulle have lov til at præge dette her på en eller anden måde, og så er der nogle, der har stukket hovederne sammen for at finde på, om ikke man kunne finde noget tilpas uskadeligt, som kunne sikre et bredt flertal, der kunne føre det hele igennem i en forfærdelig fart.

Det sidste, jeg lige vil sige noget om, er forholdet mellem elite- og den såkaldte breddeidræt. Det kan jeg eventuelt vende tilbage til, men det er jo faktisk sådan, at man selvfølgelig kan få enhver dansk politiker til at sige: det er en del af min politiske målsætning ikke at skade den brede, folkelige idræt. Selvfølgelig siger de det, ligesom de siger så meget andet, og selvfølgelig er det aldeles uinteressant. Det, der er interessant, er realiteterne. Det er, hvad der sker, når det kommer til handling. Og det er jo faktisk sådan, at vi fra kulturministeren har et svar på, hvad der kommer til at ske.

Der bliver lavet en ny institution. Vi ved, der i nogen udstrækning skal laves nogle ny- anlæg, og vi ved også, at kommuner og amter i en eller anden udstrækning skal fungere som centre for den nye form for eliteidræt, og alle vil selvfølgelig være meget interesseret i det.

Jeg kan se, min taletid er slut nu, så jeg vil gerne vende tilbage til spørgsmålet i anden omgang og sige mere om, hvad sker der i forholdet mellem eliteidrætten og breddeidrætten.